

DROP DEAD FUNNY
 SOUČASNÉ IZRAELSKÉ UMĚNÍ
 11.9.–3.11.2019
 Dům pánů z Kunštátu

DROP DEAD FUNNY
 CONTEMPORARY ART FROM ISRAEL
 The House of the Lords of Kunštát

01 Yaron Attar, Vidlička zabila vidle *The Fork Killed the Pitchfork*, 2018
 02 Elad Larom, Portály a komodity *Portals and Commodities*, 2019
 03 Karam Natour, Červená, digitální kresba *Red, Digital Drawing*, 2019
 04 Yael Frank, Problém *A Problem*, 2018
 05 Roy Menachem Markovich, Náhle *Suddenly*, 2018
 obálka cover Halli Balabin, Merav Kamel, Eunuch, 2019

Drop Dead Funny

Už od dob avantgardních hnutí z počátku dvacátého století sloužily humor a parodie jako hlavní nástroj subverze zažitých společenských norem. Zejména u dadaismu, ale také surrealismu, jeho méně politicky uvědomělé odnože, nebyla o projevy ironie, vtipu a nonsensu nouze – šlo o reakci vůči buržoaznímu společenskému zřízení, které po první světové válce přineslo zklamání celé generaci. Odkaz těchto raně avantgardních hnutí, plných vizuálních a textových gagů, dvojsmyslů a popkulturních referencí, přetrval až do doby pop artu šedesátých let dvacátého století, s dalším silným návratem v postmoderním umění let osmdesátých a devadesátých – tehdy v odvážnější, pokrivenější a grotesknější podobě než kdy předtím. Jeden zásadní příklad za všechny představuje švýcarská dvojice Fischli a Weiss, aktivní od konce sedmdesátých let. Ta hojně využívala komická gesta, která, spíš než aby sloužila k uvolnění napětí, posouvala absurditu do nových výšin.

Drop Dead Funny zkoumá tyto tendence v současném izraelském umění a přináší díla z oblastí různých médií od 16 tvůrců, kteří prostřednictvím humoristických gest získávají svěží náhled na každodenní život a politickou realitu v krajině, kde není nouze o napětí a konflikty. Humor je zde vysoce efektivní nástroj, který jim umožňuje zpracovat napětí kolem rasy, genderu, identity a společenských konvencí tak, jak se tyto míchají se strachy a úzkostmi moderního života. Obracejí se k filmové grotesce, kanadským žertům, černému humoru, parodii a grotesknu, čímž zdůrazňují propast mezi prožívanou zkušeností a mediálními reprezentacemi, poukazují na nevyřešená pnutí a vzbuzují pocit neklidu, který přetrvává dlouho po vyřčení pointy.

V jistém smyslu se utíkáni k humoru dá považovat za mechanismus vyrovnávání s politickým klimatem, za jistý

ventil napětí ve veřejném diskursu, jenž ovládá politická korektnost na jedné straně a prázdné fráze a floskule na straně druhé – přičemž obojí je příznakem nějaké formy cenzury, ať už pocházející zevnitř či zvenčí. Zatímco se prostor pro vzdor a provokaci čím dál více zmenšuje, zůstává humor efektivním způsobem nabourání zažitého obrazu reality a k jejímu odhalení ve své inherentní absurditě. Vystavující umělci na tyto reprezentace útočí, čímž se jim daří setřást sebeuspokojení plynoucí z přítomného místa a okamžiku, ale také z národních historií, ať už skutečných nebo imaginárních, tak, jak se tyto promítají do přítomnosti.

Co se týče použitých technik, způsobů reprezentace a žánrů, kterými se inspiřují, vykazují vystavená díla silnou tendenci k figurativní a dramatizované rekonstrukci událostí, s postavami či antropomorfovanými neživými objekty. Volí si média, která mají dál od vyspělých technologií a blíží k pečlivé ruční práci, jako např. stop-motion animace, šití a pletení. Styl a vizuální signifikanty čerpají z grafického designu, ilustrace a filmových žánrů, ve směsi vysokých a nízkých kulturních signifikantů, které čerpají rovněž z historie, literatury a filozofie. Vytvářejí tak kulturní hybridy s cílem uplatnit humor jako nástroj subverze, která demontuje hierarchie.

Tím, že si z nich dělá legraci, má humor potenciál odkrýt vlivné mechanismy za konstrukty a přesvědčeními, které považujeme za samozřejmé. Katarze humoru likviduje propagandistický aspekt ideologických výroků, klade do popředí nevyslovené problémy, které chrání pečeť autority a posvátnosti. Jakmile jsou této skryté autority zbaveny, můžeme k těmto obecně přijímaným představám a myšlenkám, ovládajícím naši současnou společensko-ekonomickou situaci, začít hledat alternativy.

Sally Haftel Naveh

Drop Dead Funny

Ever since the avant-garde movements of the early twentieth century, humor and parody served as a central tool for subverting the accepted norms of society. As seen in Dada especially, but also in Surrealism, Dada's less politically-minded offshoot, manifestations of irony, wit and nonsense abound – a response to a bourgeois social order that, following the First World War, deceived a whole generation. Rife with visual and textual gags, double meanings and pop-cultural references, the artistic legacy of these early avant-garde movements persisted into the Pop Art of the 1960s, making a strong reappearance in the postmodern art of the 1980s and 1990s – this time more daring, distorted and grotesque than ever. To name just one prominent example, the Swiss duo Fischli and Weiss, active since the late seventies, made liberal use of comical gestures which, rather than release tension, push absurdity to new heights.

Exploring such tendencies in contemporary art from Israel, Drop Dead Funny brings works in various media by 16 artists who apply humorous gestures as a way to cast a fresh look on day-to-day life and a political reality in a country rife with tensions and conflicts. A highly effective tool, humor allows them to tackle the tensions around race, gender, identity and social conventions as these intermingle with the fears and anxieties of modern life. In turning to slapstick, practical jokes, black humor, parody and the grotesque, they highlight the gap between lived experience and media representations, pointing to unresolved tensions and instilling in a sense of unease that lingers far beyond the punch line.

In a sense, resorting to humor can be seen as coping mechanism in a charge political climate, as an outlet for tension release in a public discourse governed by political correctness on the one hand and worn-out truisms and

platitudes on the other – both signaling a form of censorship, whether exterior or self-imposed. As room for defiance and provocation grows increasingly tight, humor remains an effective way of puncturing the accepted image of reality, as a way of exposing it, instead, in its inherent absurdity. Taking aim at such representations, the artists in the show manage to shake off the self-complacency of the here-and-now, but also that of national histories, real and imagined, as projected unto the present.

In terms of the techniques used, the modes of representation and the genres they take inspiration from, the works in the show present a strong tendency toward the figurative and dramatized reenactment, with characters or the anthropomorphism of inanimate objects. They opt for media associated with low-tech devices and laborious handiwork, such as stop-motion animation, knitting and sewing. The style and visual signifiers draw on graphic design, illustration and cinematic genres in a mix of high and low cultural signifiers that, likewise drawing on history, literature and philosophy, create cultural hybrids meant to put humor into action as a subversive tool that dismantles hierarchies.

In poking fun at them, humor has the potential to expose the powerful mechanisms that underpin the constructs and beliefs that we take for granted. Humor's cathartic release does away with the propaganda aspect of ideological utterances, foregrounding issues that are unspoken and protected under a seal of authority and sanctity. Once divested of their vested authority, we can begin to think of alternative to the widely-held notions and ideas that govern our current socio-economic situation.

Sally Haftel Naveh

DROP DEAD FUNNY
SOUČASNÉ IZRAELSKÉ UMĚNÍ
CONTEMPORARY ART FROM ISRAEL
11.9.–3.11.2019

Kurátorka a text *Curator and text* Sally Haftel Naveh
Jazyková spolupráce *Copy editing* Kateřina Danielová
Překlad *Translation* Michal Spáda
Redakce anglického textu *English Editor* Hemda Rosenbaum
Grafický design *Graphic design* Anymade Studio
Technická spolupráce *Technical support* Zdeněk Hamža
Produkce *Production* Zlata Borůvková
Instalace výstavy *Exhibition installation*
Radek Čák, Pavel Dvořák, Jakub Orel Tomáš
Média *Media* Anna Saavedra
Doprovodný program *Accompanying programme* Hana Plochová
Edukační program *Educational programme* Romana Horáková
Náklad *Print run* 1000 výtisků *copies*
Vytiskl *Printed by* Helbich tiskárna a.s.
Vydal Dům umění města Brna, Malinovského nám. 2, 602 00 Brno, v roce 2019
Published by the Brno House of Arts, Malinovského nám. 2, 602 00 Brno, in 2019
Zvláštní poděkování *Special thanks*
Velvyslanectví Státu Izrael v České republice
Embassy of the State of Israel in the Czech Republic

Dům umění města Brna *The Brno House of Arts*
Dům pánů z Kunštátu *The House of the Lords of Kunštát*
Dominikánská 9, Brno

Otevřeno *Open*
út – ne 10 – 18 h *Tue – Sun 10 am – 6 pm*
Každou středu jednotné vstupné 20 Kč
On Wednesdays general admission 20 CZK

www.dum-umeni.cz

Statutární město Brno dotuje provoz Domu umění města Brna, příspěvkové organizace.
The Brno House of Arts is a contributory organisation funded by the Statutory City of Brno.

Naama Arad, Yaron Attar, Gili Avissar,
Merav Kamel & Halil Balabin, Yael
Frank, Zohar Gotesman, Erez Israeli,
Elad Larom, Roy Menachem Markovich,
Daniella Meroz, Karam Natour, Dov Or
Ner, Eran Nave, Gil Yefman, Yaara Zach

Doprovodný program
10. 9. 18 h Zahájení výstavy + performance Devils of Unreason (Gili Avissar)
11. 9. 17 h Komentovaná prohlídka výstavy s kurátorkou Sally Haftel Naveh
3. 11. 17 h Komentovaná prohlídka výstavy s kurátorkou Sally Haftel Naveh

Accompanying programme
10 Sep, 6 pm Exhibition opening + performance Devils of Unreason by Gili Avissar
11 Sep, 5 pm Exhibition talk with Sally Haftel Naveh, curator
3 Nov, 5 pm Exhibition talk with Sally Haftel Naveh, curator

DROP DEAD
FUNNY

www.dum-umeni.cz